

ה"ת 16775/12/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו זיאד, יוסף ברוך, לוטפי סרסור, אחמד סרסור ואימפריה יאסין להשקעות ומימון בע"מ, שרל בן מרגי

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 16775-12-16 ה"ת 50848-11-16 ה"ת 15856-11-16 ה"ת 47741-11-16 ה"ת 27830-01-17

בפני המבקשת	כבוד השופט גיא אבנון
נגד המשיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יעל שניידר, דנה נקר, רועי ברק
	1. יוסף אבו זיאד 2. יוסף ברוך 3. לוטפי סרסור 4. אחמד סרסור ואימפריה יאסין להשקעות ומימון בע"מ 5. שרל בן מרגי
	המשיב 1 ע"י ב"כ עוה"ד רונן רוזנבלום, דניאל קליין, יצחק מימון
	המשיבים 2,5 ע"י ב"כ עו"ד ציון סהראי
	המשיבים 3,4 ע"י ב"כ עוה"ד אורי בר-עוז ונדיר בראנסי

החלטה

בפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים למשך 90 ימים נוספים.

רקע

1. כחלק מפרשייה רחבת היקף, במסגרתה נחקרות, בין השאר, עבירות הפצת חשבוניות פיקטיביות בהיקף של למעלה ממיליארד שקלים, כשנגד חלק מהמעורבים הוגשו כתבי אישום, מיוחסות למשיבים עבירות על רקע עיסוקם כנותני שירותי מטבע (להלן: "נש"מ). עיקר העבירות נוגע למסירת מידע כוזב, בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: החוק).
2. בעניינו של כל אחד מהמשיבים נתפס רכוש (חלק הוחזר), שתקופת החזקתו הוארכה מעת לעת.
3. במסגרת הבקשה אוחד הדיון בעניין המשיבים המהווים חלק מאותה פרשייה, נוכח אופיין הדומה של העבירות המיוחסות להם ועיסוקם כנש"מ, ואולם מובהר כי עניינו של כל אחד מהמשיבים נבחן בנפרד, כפי חלקו וכפי היקפו.
4. בדיונים קודמים נקבע קיומה של תשתית ראייתית כנדרש, ואולם נוכח הימשכות ההליך שבתי ובחנתי את עוצמת החשד ביחס לכל אחד מהמשיבים, את היקף הנכסים התפוסים ביחס להיקף העבירות, את הצורך בהמשך

עמוד 1

תפיסה וההיקף הראוי. לצורך כך נדרשתי לחומרי חקירה ביחס לכל אחד מהמשיבים, וכן למסמך השלמות חקירה נושא תאריך 8.8.17, כשמסמכים אלו הוגשו חסויים לעיון בית המשפט בלבד.

5. בשלב זה אעבור במישרין לדיון בעניינו של כל אחד מהמשיבים, תוך התייחסות לטענות הצדדים. אתייחס בקצרה גם לעניינו של המשיב 2, שבעקבות הדיון שנערך הודיעו הצדדים על הסכמה (שקיבלה תוקף של החלטה) להארכת תקופת החזקת התפוסים תוך השבה של חלקם.

דיון

המשיב 1 - יוסף אבו זיאד

6. עיינתי בחקירות המשיב, הודעות עדים, עימותים, רשימות שיקים של העדים, דו"ח פעולה. חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לשלב זה של ההליך, לכך שהמשיב 1 ביצע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק (ועבירות נלוות) בהיקף של 27,883,673 ₪ (סכום השיקים המגובים בהודעות).

מן המשיב נתפס רכוש אשר בחלקו הוחזר בהליכים קודמים. כיום נותר רכוש תפוס כמפורט להלן: כסף מזומן: 6,405,423 ₪, \$ 12,953, 300 אירו; זכויות במחצית נכס מקרקעין (בבעלות המשיב 1 ואשתו) - הנכס כולו מוערך בשווי מיליון ₪; רכב מסוג גרנד צ'ירוקי מ.ר. 34-650-58 בשווי מוערך 250,000 ₪ (להלן בעניינו של המשיב 1: הרכב). סך התפוסים מוערך בשווי כ- 7.2 מיליון ₪.

המבקשת הצביעה על פעולות חקירה רלבנטיות שנותרו לביצוע בעניינו של המשיב 1, בנוסף למספר פעולות השלמה ביחס לכלל המשיבים.

7. המשיב 1 טען כי המבקשת לא עמדה בהתחייבותה בדיון קודם בפני כב' השופט א' מלמד (ה"ת 16775-12-16, פרוטוקול מיום 15.6.17), לפיה עד יום 28.7.17 תתקבל החלטה סופית בנוגע לתיק החקירה. באותו דיון נעתר בית המשפט לבקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 90 ימים. המשיב הפנה לכך שרק ביום 8.8.17 פנתה המבקשת ליחידה החוקרת בבקשה להשלמות חקירה.

המשיב 1 הפנה לכך שמדובר בתפוסים שנתפסו ביום 14.11.16, קרי לפני למעלה מ- 9 חודשים; טען כי המבקשת ממחזרת טענות קודמות; טען כי יחס ראוי בין היקף התפיסה לאפשרות החילוט בסוף ההליך מחייב השבה של לפחות חלק מהתפוסים; טען לנזק כלכלי שנגרם לעסק של המשיב, אשר זקוק לכסף מזומן כתשתית להמשך קיומו, תוך הפנייה לדו"חות רווח והפסד (חלקיים) לשנים 2016-2017 ולמכתב בעניין הדו"חות מאת רואה חשבון. באשר לרכב התפוס הבהיר המשיב כי אין באפשרותו להפקיד ערבויות כלשהן, אלא אם יושב חלק מהכסף התפוס. בדיון קודם הורה כב' השופט מלמד כי ניתן להחזיר את הרכב כפוף לתנאים שנקבעו.

8. אכן, בדיון מיום 15.6.17 התחייבה המבקשת לקבל החלטה סופית בתיק, ופרק הזמן שנקצב חלף. בנוסף, צודק המשיב 1 בטענתו כי התשתית הראייתית שהוצגה בפניי לא התחדשה מאז הדיון הקודם.

מאידך, המבקשת נדרשה לפרק זמן בלתי מבוטל לצורך לימוד חומרי החקירה, ובדיעבד לפרק זמן ארוך מזה שהעריכה בדיון הקודם. לא ניתן להתעלם מכך שעניינו של המשיב 1 איננו עומד בפני עצמו, אלא מהווה חלק מפרשייה

כוללת, המחזיקה חומר חקירה בהיקף נרחב.

אמנם, בעניינם של חלק מהמעורבים הוגשו כתבי אישום, תוך שרובם עצורים, אלא שאין בכך להחליש מטענת המבקשת לצורך לבחון באופן פרטני את עניינו של כל אחד מהמשיבים. השינוי וההתקדמות מאז הדיון הקודם והעובדה שהמבקשת למדה היטב את חומרי החקירה, מתבטאים, בין השאר, בהחלטתה לסגור את תיק החקירה כנגד אחד החשודים (אף הוא נש"מ), בהחלטתה להימנע מלבקש להאריך את תקופת החזקת התפוסים בעניינו של חשוד אחר (נש"מ), ובבקשה להשלמות חקירה שהועברה ליחידה החוקרת.

לא מצאתי כי המבקשת שוקטת על שמריה, ושוכנעתי כי ראוי לאפשר לה פרק זמן נוסף לביצוע פעולות חקירה, תוך הותרת נכסים תפוסים לצורך אפשרות חילוט עתידי. לא למותר לציין, כי העובדה שהמבקשת הסתפקה בבקשת הארכה לתקופה קצרה מהמקסימום האפשרי (וכך גם בדיון קודם), עומדת לזכותה, ויש בה להעיד על רגישות לזכות הקניין של המשיבים, כמו גם על מודעות לחובתה לפעול להשלמת החקירה בהקדם האפשרי.

נוכח היקף פעולות החקירה המבוקשות, מצאתי כי הבקשה להארכת התקופה למשך 90 ימים נוספים הינה מידתית.

9. באשר ליחס בין היקף התפיסה בהליך דנן, עובר להגשת כתב אישום, לבין אפשרות חילוט עתידי:

בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך (15.3.17) (אשר ניתן בעניינו של המשיב 2), אישר בית המשפט העליון, כב' השופט נ' הנדל, תפיסת רכוש בהיקף מלוא שווי העבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק.

בע"פ 1872/16 דז'לדטי נ' מדינת ישראל (18.5.17) (להלן: עניין דז'לדטי) נדחה ערעור הנאשמים תוך שאושר חילוט (בסוף ההליך) של רכוש בשווי מלוא סכום העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק. בית המשפט הדגיש את הוראות החוק: "כן יש לזכור כי העונש לצידה של העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק זהה לזה של עבירה לפי סעיף 3(א), וכי חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת "נימוקים מיוחדים שיפרט" בית המשפט".

נוכח הדמיון בטיעונים, אתייחס כבר עתה לפסיקה אשר הוגשה על ידי המשיב 5 בעניין היחס בין היקף החילוט בפועל, בסוף הליך משפטי, לבין היקף העבירות:

ת"פ 53062-12-15 מדינת ישראל נ' הורברג (17.5.16). בהסכמה בין הצדדים נקבע היקף החילוט על כ- 10% מסכום העבירות. כאמור, מדובר בהסדר, ומשכך אין בו כדי לקבוע מתווה מנחה.

ת"פ 6912-11-15 מדינת ישראל נ' נחמני (8.12.16). שוב, המדובר בהסדר במסגרתו הוסכם על גובה החילוט.

ת"פ 4031/08 מדינת ישראל נ' ג'רבי (12.1.14). גם שם דובר בהסדר, מקל במיוחד, ונימוקים לכך פורטו בגזר הדין, בין השאר נוכח העובדה שמחדלי הדיווח של הנאשמים בוצעו בפרק זמן סמוך לתחילת תוקפן של הוראות הדיווח שנקבעו בחוק.

ת"פ 40156/07 מדינת ישראל נ' עטיאס (14.4.08). שוב, המדובר בהסדר מקל, בגין עבירות שבוצעו בסמוך

למועד כניסת החוק לתוקף.

ת"פ 40231/04 מדינת ישראל נ' כץ (15.1.06). גם כאן המדובר בגזר דין אשר ניתן בגין עבירות שבוצעו פרק זמן קצר לאחר כניסת החוק לתוקף.

עינינו הרואות, חלק מגזרי הדין עוסקים בעבירות שבוצעו בקרבה למועד כניסת החוק לתוקף, ובחלקם האחר הגיעו הצדדים להסכמה באשר לגובה החילוט. מנגד, בעניין דז'לדטי שניתן לפני חודשים ספורים, אישר בית המשפט העליון חילוט בסוף ההליך בשווי מלוא סכום העבירה.

בעניינו של המשיב 1 מדובר על יחס שבין 7.2 מיליון ש"ח תפוסים ל- 27.8 מיליון ש"ח היקף עבירות, קרי כ- 25.7%. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שבהליכים קודמים ובהסכמת הצדדים הושב חלק מן הרכוש התפוס. בנסיבות אלה מצאתי כי ראוי לאפשר הארכת תקופת החזקת מלוא התפוסים בעניינו של המשיב 1. מובן, כי אין בכך לבטל את אפשרות החזרת הרכב בתנאים, בהתאם להחלטה קודמת.

המשיב 2 - יוסף ברוך

10. כאמור, בעניינו של המשיב 2 הגיעו הצדדים להסכמה. עם זאת, נוכח העובדה שהתקיים דיון וחומרי החקירה הובאו לעיוני, מצאתי לבחון אותם. עיינתי בחקירות המשיב, עימות עם הסוכן, הודעות הסוכן, רשימות שיקים של הסוכן. חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לשלב זה של ההליך, לכך שהמשיב 2 ביצע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק (ועבירות נלוות) בהיקף של 897,271 ₪ (סכום השיקים המגובים בהודעות).

הצדדים הסכימו להשיב למשיב 2 סך של 150,000 ₪ מתוך סכום של 500,000 ₪, ולהפחית את היקף צו המניעה כנגד בית המגורים של המשיב, כך שיעמוד על סך של 200,000 (במקום 400,000).

מכאן, הצדדים הסכימו על כך שהיחס בין היקף התפוסים לסכום העבירות יעמוד על כ- 61%.

הוסכם על הארכת תקופת צו התפיסה עד 1.11.17, והסכמות אלה קיבלו תוקף של החלטה.

המשיב 3 - לוטפי סרסור

11. עיינתי בחקירות המשיב, עימות עם הסוכן, דו"חות פעולה, הודעות עדים, רשימת שיקים של הסוכן. חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לשלב זה של ההליך, לכך שהמשיב 3 ביצע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק (ועבירות נלוות) בהיקף של 5,720,556 ₪ (סכום השיקים המגובים בהודעות).

מן המשיב נתפס רכוש אשר בחלקו הוחזר בהליכים קודמים. כיום נותר רכוש תפוס כמפורט להלן: כסף מזומן: 967,327 ₪; זכויות בשני נכסי מקרקעין בשווי כולל של 650,000 ₪; צווי איסור דיספוזיציה כנגד שני כלי רכב. סך התפוסים (למעט כלי הרכב שאינם תפוסים בפועל) מוערך בשווי כ- 1.6 מיליון ₪.

המבקשת הצביעה על פעולות חקירה רלבנטיות שנותרו לביצוע בעניינו של המשיב 3, בנוסף למספר פעולות השלמה ביחס לכלל המשיבים.

12. המשיב 3 הפנה למשך התנהלות החקירה; לכך שבשלב הנוכחי אין די בחשד בסיסי, אלא יש להצביע על תשתית ראייתית משמעותית יותר; התרעם כנגד חקירתו בעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון.

13. גם בעניינו של המשיב 3 מצאתי כי קצב התקדמות החקירה הינו ראוי. עוד מצאתי, כמפורט לעיל, כי אין מדובר בחשד ראשוני, כי אם בתשתית ראייתית לכאורית הקושרת את המשיב לעבירות המיוחסות לו.

שוכנעתי כי יש לאפשר למבקשת פרק זמן נוסף לביצוע פעולות חקירה, תוך הותרת נכסים תפוסים לצורך אפשרות חילוט עתידי, וכי הבקשה להארכת התקופה למשך 90 ימים נוספים הינה מידתית.

14. היחס בין היקף התפוסים לשווי העבירות הינו כ- 28%. גם כאן לא ניתן להתעלם מכך שבהליכים קודמים ובהסכמת הצדדים הושב חלק מן הרכוש התפוס. בנסיבות אלה מצאתי כי ראוי לאפשר הארכת תקופת החזקת מלוא התפוסים בעניינו של המשיב 3.

המשיב 4 - אחמד סרסור

15. עיינתי בחקירות המשיב, הודעות עדים, רשימות שיקים של העדים. חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לשלב זה של ההליך, לכך שהמשיב 4 ביצע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק (ועבירות נלוות) בהיקף של 32,429,920 ₪ (סכום השיקים המגובים בהודעות). מובהר כי סכום זה גבוה משמעותית מהיקף העבירות שנרשם בבקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים (10 מיליון ₪).

מן המשיב נתפס רכוש אשר בחלקו הוחזר בהליכים קודמים. כיום נותר רכוש תפוס כמפורט להלן: כסף מזומן: 2,865,584 ₪; זכויות בנכס מקרקעין בשווי 150,000 ₪; צווי איסור דיספוזיציה כנגד שני כלי רכב. סך התפוסים (למעט כלי הרכב שאינם תפוסים בפועל) מוערך בשווי כ- 3 מיליון ₪.

המבקשת הצביעה על פעולות חקירה רלבנטיות שנותרו לביצוע בעניינו של המשיב 4, בנוסף למספר פעולות השלמה ביחס לכלל המשיבים.

16. טיעוני המשיב 4 נטענו במשותף עם המשיב 3, וגם בעניינו שוכנעתי כי יש לאפשר למבקשת פרק זמן נוסף לביצוע פעולות חקירה, תוך הותרת נכסים תפוסים לצורך אפשרות חילוט עתידי, וכי הבקשה להארכת התקופה למשך 90 ימים נוספים הינה מידתית.

17. היחס בין היקף התפוסים לשווי העבירות הינו זעום ביותר, כ- 9%, ומכאן ברי כי ראוי לאפשר הארכת תקופת החזקת מלוא התפוסים בעניינו של המשיב 4. אבהיר, כי גם בהתייחס להיקף העבירות (השגוי) שנרשם בבקשה, היחס בין היקף התפוסים לסכום העבירות (30%) מצדיק המשך הארכת התקופה, כך שהמשיב לא נפגע בהליך זה כתוצאה מהרישום השגוי בבקשה.

המשיב 5 - שרל בן מרגי

18. עיינתי בחקירות המשיב, הודעות עדים, עימות, רשימות שיקים של העדים. חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לשלב זה של ההליך, לכך שהמשיב 5 ביצע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק (ועבירות נלוות)

בהיקף של 4,584,341 ₪ (סכום השיקים המגובים בהודעות).

מן המשיב נתפס רכוש אשר בחלקו הוחזר בהליכים קודמים. כיום נותר רכוש תפוס כמפורט להלן: כסף מזומן: 845,797 ₪ (מתוך סכום של מיליון שקל, הועבר סך של 154,203 לפקודת מס הכנסה). מתוך סכום זה על המבקשת להעביר סכום של 18,838 ₪ למוסד לביטוח לאומי, בהתאם להחלטה קודמת של כב' השופט א' מלמד; זכויות בשני נכסי מקרקעין - האחד בסכום של 650,000 ₪, ואילו לגבי האחר קיימת מחלוקת בין המבקשת, הטוענת ששווי 500,000 ₪, לבין המשיב הטוען ששווי 585,000 ש"ח; רכב מסוג אאודי מ.ר. 98-978-52 בשווי מוערך 161,000 ₪ (להלן בעניינו של המשיב 5: הרכב). מכאן, שווי התפוסים (בניכוי החוב למוסד לביטוח לאומי) הינו בין 2,137,959 ₪ לבין 2,222,959 ש"ח.

המבקשת הצביעה על פעולות חקירה רלבנטיות שנתרו לביצוע בעניינו של המשיב 5, בנוסף למספר פעולות השלמה ביחס לכלל המשיבים.

19. ב"כ המשיב 5 עתר לאפשר לו לעיין בחומר החקירה, תוך שהפנה להחלטת בית המשפט המחוזי מרכז, כב' השופט דר. ע' קובו בתיק ע"ח 720-08-17 (15.8.17). באותה החלטה דחה בית המשפט המחוזי את ערר המשיב 5 כנגד החלטת כב' השופט א' מלמד (ה"ת 17-01-27830 מיום 27.6.17). בית המשפט המחוזי חזר על הפרקטיקה הנהוגת, לפיה בהליכים בעניין תפוסים בטרם הגשת כתב אישום, מוגש לבית המשפט חומר חקירה שאיננו נחשף לחשוד או לבא כוחו. בית המשפט המחוזי קבע כי זוהי סמכותו של בית המשפט, תוך שהבהיר כי קבלת בקשת המשיב תוביל לתוצאה אבסורדית. בית המשפט המחוזי אף בחן את בקשת המשיב, נוכח העובדה שכנגד אחרים באותה פרשייה הוגשו כתבי אישום, כשבפני באי כוחם של אותם נאשמים נחשפו חומרי החקירה, ואולם נתון זה לא שינה את החלטתו, נוכח פעולות החקירה שנתרו לביצוע, ובפרט פעולה מספר 30 ברשימת ההשלמות שהגישה המבקשת ליחידה החוקרת (אותה רשימה שהוצגה בפניי).

שבתי ונדרשתי לטענת המשיב 5 (שעררו נדחה אך לפני כשבועיים), ואין לי אלא להצטרף לקביעותיהם של כב' השופט קובו וכב' השופט מלמד, כי בטרם הסתיימה החקירה והוגש כתב אישום, ולמצער הודעת שימוע, לא קמה למשיב או לבא כוחו זכות לעיין בחומר החקירה, תוך שמצאתי כי מתן אפשרות כאמור עלול להוביל לשיבוש החקירה.

20. המשיב 5 התרעם על התנהלות המבקשת, אשר לא יישמה את החלטת בית המשפט מיום 27.6.17, וטרם העבירה תשלומים למס הכנסה ולמוסד לביטוח לאומי. לאחר הדיון הודיעה המבקשת כי התשלום למס הכנסה בוצע ביום 16.8.17. בעניין זה הצדק עם ב"כ המשיב, ואני דוחה בשתי ידיים את טענות המבקשת לקושי ביישום ההחלטה נוכח חופשת הקיץ. שומה על המבקשת לקיים את החלטת בית המשפט לאלתר, ולפעול לביצוע התשלום למוסד לביטוח לאומי.

21. טענות נוספות שעלו מפי ב"כ המשיב 5, נוגעות לחלופי הזמן ממועד התפיסה, לקצב החקירה, ליחס בין היקף התפיסה לסכום העבירות, ולנזק שנגרם למשיב 5 ולעסקו כתוצאה מתפיסת הכסף המזומן, שהוא הבסיס והתשתית עליה עומד עסק הנותן שירותי מטבע. בעניין זה הפנה המשיב 5 לחובה החלה על נש"מ להפקיד סכום של חצי מיליון ₪ ביום 1.10.17 על מנת לקבל רישיון קבוע.

22. באשר לחלופי הזמן ולקצב החקירה, עניינו של המשיב 5 איננו שונה מעניינם של המשיבים האחרים בבקשה, איננו עומד בפני עצמו, ומהווה חלק מפרשייה כוללת, המחזיקה חומר חקירה בהיקף נרחב.

לא מצאתי כי המבקשת שוקטת על שמריה, ושוכנעתי כי ראוי לאפשר לה פרק זמן נוסף לביצוע פעולות חקירה, תוך הותרת נכסים תפוסים לצורך אפשרות חילוט עתידי. נוכח היקף פעולות החקירה המבוקשות, מצאתי כי הבקשה להארכת התקופה למשך 90 ימים נוספים הינה מידתית.

23. בכל הנוגע ליחס הראוי בין היקף התפיסה לסכום העבירות, דנתי בעניינו של המשיב 1 לעיל, והניתוח המשפטי שם יפה גם למשיב 5. היחס בין היקף התפוסים לסכום העבירות, ככל שנבחן זאת ברף העליון כפי הערכת המשיב 5, עומד על כ- 48.5%. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שבהליכים קודמים ובהסכמת הצדדים הושב חלק מן הרכוש התפוס.

באשר לטענה בדבר הנזק הנגרם למשיב כתוצאה מהתפיסה, כמו גם לחובותיו להפקיד סכום נוסף על מנת להמשיך וליתן שירותי מטבע, אין באלו כדי לשנות מזכותה של המדינה להמשיך ולהחזיק בתפוסים לצורך אפשרות חילוט עתידית בתום ההליך.

24. בנסיבות אלה מצאתי כי ראוי לאפשר הארכת תקופת החזקת מלוא התפוסים בעניינו של המשיב 5. מובהר, כי ככל שהמשיב 5 מעוניין לקבל לחזקתו את הרכב, הוא יוכל לקבלו בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטת כב' השופט מלמד מיום 27.6.17.

תוצאה

25. ביחס למשיב 2 - ניתנה החלטה נפרדת בהסכמת הצדדים.

ביחס למשיבים 1,3,4,5 - מורה על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 90 ימים נוספים כמבוקש.

המשיבים 1 ו- 5 יוכלו לקבל את מכוניותיהם בכפוף למילוי התנאים שנקבעו בהחלטות קודמות על ידי כב' השופט מלמד.

המבקשת תפעל לאלתר להעברת תשלום למוסד לביטוח לאומי בעניינו של המשיב 5, בהתאם להחלטת כב' השופט מלמד.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ז, 29 אוגוסט 2017, בהיעדר הצדדים.

חומרי החקירה ימסרו לנציגי המבקשת במזכירות ביום 3.9.17.

המזכירות תודיע לצדדים.